

Кога се тиче како живе приче, Дејан Алексић „Мене се тиче како живе приче“

Писаћу вам о књизи Дејана Алексића „Кога се тиче како живе приче“. Пре него што сам се пријавио на конкурс „Читам, па шта?“ нисам чуо за ову књигу, а волео бих да јесам.

Ова необична књига је скуп интересантних прича од којих су неке збуњене, поносне, размажене, алергичне, а неке изазивају зевање. Приче и ликови у њима имају своје животе као да су стварни. Слатко ме је насмејао витез чије хркање је уплашило змаја и толико протресло причу да су сва слова испала из ње. Волео бих да видим ту рупу која је збуњена и несрећна јер није ни на чему. Највише ми је држала пажњу алергична прича зато што почне да кија чим неко почне да је чита. Међутим, наш писац је био лукав и рекао јој је да он није читалац већ само разгледач прича. Начин на који писац разговара са причама ме подсећа на начин како моја учитељица разговара са мном и другарима из мог одељења. Свако од нас је другачији, а она се, као и писац, труди да нам помогне у решавању проблема, да нас утеша, мотивише, развесели...

Много волим да читам и пишем и захвалан сам Дејану Алексићу што ме надахнуо и отворио врата новог начина писања. Научио ме је да од било чега може да настане прича, како да попуним празну причу, како да напишем оригиналан, а не старомодан, крај приче. Савет кога сам се строго придржавао је да ову књигу држим испод тегле са краставчићима. Да бисте сазнали зашто, морате да прочитате ову необичну књигу.

Препоручујем ову књигу и онима који не воле да читају јер када је буду прочитали, промениће мишљење и завоleti читање као што и ја једва чекам да прочитам следећу књигу Дејана Алексића.